

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. septembra 2008 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému **R. B. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v znení zákona účinného do 31. augusta 1999, prejednal sťažnosť podanú obžalovaným R. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. júna 2008, č. k. 4T 18/2000-3970 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) sťažnosť obžalovaného R. B. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením predsedníčky senátu Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. júna 2008, č. k. 4T 18/2000-3970, bola podľa § 66 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 obžalovanému R. B. uložená poriadková pokuta vo výške 50 000 Sk.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že naposledy hlavné pojednávanie odročil na nový konkrétny termín dňa 27. júna 2008, pričom obžalovaný vzal termín tohto osobne na vedomie už pri takomto predchádzajúcom úkone dňa 30. mája 2008, avšak na nové hlavné pojednávanie sa nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil. Obhajca obžalovaného dňa 27. júna 2008 po otvorení hlavného pojednávania uviedol, že mu klient – obžalovaný B. telefonoval o 8,45 hod. a oznámil mu, že sa nachádza na neurológii v nemocnici, kam ho mal poslať jeho obvodný lekár, pričom nevedel tlmočiť ani takú podrobnosť, akou je miesto lekárskeho výkonu, ktorému sa mal klient podrobiť.

Z uvedených faktov predsedníčka senátu vyvodila, že obžalovaný nemal záujem svoju neúčast' na úkone riadne a včas súdu ospravedlniť. Navyiac, už v minulosti opakovane ospravedlňoval svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní práceneschopnosťou, keď takto

ospravedlnil svoje neúčasti na hlavných pojednávaniach, a to konkrétne dňa 16. septembra 2005 (praceneschopnosť od 13. septembra 2005), dňa 13. januára 2006 (hospitalizácia dňa 12. januára 2006), dňa 3. marca 2006, 6. apríla 2006, 26. januára 2007 (praceneschopnosť od 22. januára 2007), 2. novembra 2007 (praceneschopnosť od 30. októbra 2007), 28. marca 2008 (praceneschopnosť od 25. marca 2008). Z uvedených údajov vyvodila, že obžalovaný už v minulosti ospravedlňoval opakovane svoje neúčasti na hlavných pojednávaniach praceneschopnosťami, potvrdenia ktorých boli vystavované vždy tesne pred termínom určených hlavných pojednávanií, z čoho nadobudla dôvodné podozrenie, že z jeho strany ide o účelové konanie, smerujúce k zmareniu meritórneho rozhodnutia.

Keďže obžalovaný svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní dňa 27. júna 2008 napriek riadnemu predvolaniu včas neospravedlnil, zmaril úkon hlavného pojednávania, čo vzhľadom na okolnosti prípadu v zmysle § 66 ods. 1 Tr. por. vyžaduje postih vo forme poriadkovej pokuty. Takouto primeranou a zodpovedajúcou pokutou sa konajúcemu súdu javila pokuta vo výške 50 000 Sk.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť obžalovaný R. B..

V písomných dôvodoch sťažnosti (č. I. 3976 spisu) podanej dňa 30. júna 2008 faxom obžalovaný B. namietal, že v deň hlavného pojednávania 30. mája 2008 bol až do 11,30 hod. na odbornom neurologickom vyšetrení v Ružomberku, po ktorom mu jeho ošetrojúci lekár vystavil doklad o praceneschopnosti (doložené fotokópiou praceneschopnosti č. I 164109 zo dňa 27. júna 2008).

Z dôvodov sťažnosti koncipovanej dňa 4. augusta 2008 jeho obhajcom JUDr. J. S. (č. I. 4026-4028 spisu) vyplývajú rovnaké fakty. Sťažovateľ v ňom namietal, že sa nezakladá na pravde okolnosť, že by svoju neúčasť na predmetnom úkone riadne a včas neospravedlnil a má za to, že jeho ospravedlnenie bolo dostatočné. Jeho obhajca totiž po otvorení hlavného pojednávania dňa 29. júla 2008 senátu tlmočil odborné vyšetrenie. Keďže išlo o náhle zhoršenie jeho zdravotného stavu, nemohol tak urobiť s predstihom. Hneď nasledujúci deň konajúcemu súdu zaslal faxové potvrdenie. Keďže jeho lekárske ošetrenie v čase hlavného pojednávania bolo preukázané súdu príslušným potvrdením bez zbytočného odkladu, považuje ho, aj ako dodatočne podané, za dostatočné.

Navrhol preto, aby nadriadený orgán jeho sťažnosti vyhovel a uznesenie o poriadkovej pokute zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z podnetu podanej sťažnosti v zmysle § 147 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému môže sťažovateľ podať sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto uzneseniu, a tak zistil, že sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

Z obsahu procesného spisu sú zrejmé tie konkrétne faktické údaje, ktoré sú tlmočené vyššie a ktoré predsedníčka senátu krajského súdu špecifikovala v dôvodoch napadnutého uznesenia (viď č. l. 3970-3972 spisu).

Je nesporným faktom, že obžalovaný R. B. sa na hlavné pojednávanie dňa 27. júna 2008 osobne nedostavil napriek tomu, že termín tohto úkonu vzal na vedomie s takmer mesačným predstihom už dňa 30. mája 2008. Rovnako niet sporu o tom, že svoju neúčast' na úkone zákonným spôsobom, riadne a včas neospravedlnil, ale urobil tak až po zmarení úkonu ex post.

Za tohto stavu krajský súd postupoval v súlade so zákonom a správne, keď obžalovanému uložil podľa § 66 ods. 1 Tr. por. poriadkovú pokutu v primeranej výške 50 000 Sk. Neuposlúchol totiž príkaz súdu a zmaril dôležitý úkon trestného konania.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. septembra 2008

JUDr. Ján M i h a l, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová